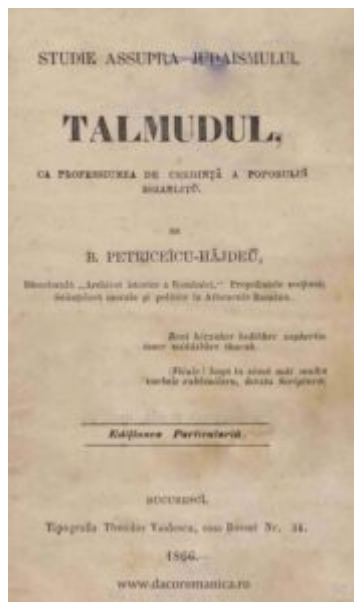

Talmudul - cartea care îi înfurie pe antisemiți [anul 5785]

În urma celui mai recent articol al meu despre una din cele mai antisemite cărți din epoca modernă <https://baabel.ro/2021/03/protocoalele-inteleptilor-din-sion/> și, mai ales, a comentariilor frumoase și înțelepte, m-am gândit să adaug ceva din repertoarul românesc și să arăt cum se fac aceste falsificări, uneori sofisticate, alteori prostești și infantile.

Dacă dăm o căutare pentru cuvântul „Talmud” pe Google în limba română găsim trei feluri de documente. Primul este o listă de citate din Talmud, dar și din alte surse, din care reiese că evreii au cusururi, sunt infractori, pedofili, urăsc alte popoare și așa mai departe. Al doilea sunt câteva cărți traduse despre Talmud, din care aflăm câte ceva despre conținutul cărții. Categoria cea mai mare este reprezentată de o serie de cărți, originale sau traduse, xenofobe, antisemite, unele mai bine documentate, însă majoritatea sunt gunoaie literare.

Un lucru este comun multor intelectuali români cu cei din lumea mare: un dispreț bolnăvicios față de această carte specială care trebuie studiată mulți ani pentru a fi înțeleasă, cu condiția de a ști perfect ebraica rabinică și biblică, precum și aramaica babiloniană. Însă aceasta nu este de ajuns. Cine nu cunoaște limbajul și mai ales stilul literar specific epocii, va înțelege eronat textul care este foarte complicat. Textul conține dispute între înțelepți din diferite perioade și locuri, iar în carte apar toate sugestiile, atât cele care au fost acceptate, cât și cele respinse. Acești înțelepți aveau un stil aparte de a se exprima, plin de superlative, parabole, povești și legende. Cine nu înțelege acest lucru nu se poate da drept mare cunoscător. Iată un exemplu: tratatul *Kiduşin* din Talmud prezintă o dispută între câțiva înțelepți cu privire la verighetă. Se dezbate de exemplu cine cumpără verigheta și din ce poate fi făcută. Una dintre întrebări este dacă ea trebuie să fie șlefuită, dacă poate fi gravată și dacă poate avea o piatră prețioasă. Marele înțelept Rabi Iehuda HaNasi, redactorul cărții Mişna, este de părere că ea poate avea o piatră prețioasă. Însă până la urmă s-a hotărât că verigheta va fi șlefuită, lucioasă și fără pietre prețioase. O frază citată la întâmplare din această dispută îi poate induce în eroare pe cititor.

Aici mă voi referi doar la întrebarea în ce măsură acești intelectuali cunosc tema pe care o dezbat, adică textul pe care ei pretind să îl prezinte. Ar fi de așteptat ca un om de știință să analizeze un material pe care îl cunoaște și îl înțelege. Eu nu aş îndrăzni niciodată să discut Noul Testament în originalul grec, pentru că nu înțeleg destul de bine greaca antică. Iată așadar câteva exemple pe care ei le aduc din Talmudul tradus într-o a treia sau a patra limbă, iar de acolo în română, plus falsificări pe drum. Aș fi ales cartea lui Nicolae Paulescu *Camăta, fraudă și jurământul fals în Talmud*, dar nu am cartea originală, ci doar texte editate și copiate. Această carte din 1910 are numeroase citate, unele destul de exacte, dar falsificate. Eu am ales lucrarea unui alt mare intelectual, B. P.

Hasdeu, *Talmudul ca profesiune de credință a poporului Israelit* din 1916, pe care îl posed în original, o broșură de 44 de pagini.

În ambele cărți sunt amintiți de repetate ori câțiva autori francezi, mari antisemiți, care au fost probabil dascălii și îndrumătorii autorilor în acest domeniu. Amândoi folosesc din abundență termenul de „rabin”, pe care ori nu-l înțeleg, ori îi induc în eroare pe cititori în mod intenționat. Personalitățile din scrierile evreiești post-biblice se numesc *chachamim*, (înțelepți), nu rabini. Cuvintele *rav*, *rabi*, *raban* sunt titluri atașate numelui. Printre acești înțelepți apare și Ieșu (Isus), într-o poveste din tractatul *Sanhedrin* 107:b (care a fost cenzurat). El apare ca discipolul marelui înțelept Rabi Iehoșua ben Pirhia. Pentru a fi discipolul acestui mare înțelept, Ieșu trebuia să fie și el un înțelept și un student de excepție.

Primul exemplu din cartea lui Hasdeu este chiar de pe coperta interioară. Ca de obicei el nu indică sursa. Transcripția din originalul ebraic arată ca o caricatură. (În literatură se cunosc multe exemple de felul acesta, începând cu scrierile romane care conțin citate în alte limbi. Copiștii, care nu le înțelegeau, au introdus numeroase erori, astfel că după copieri repetate citatul a devenit ininteligibil.) În cazul acesta sursa este Talmudul Babilonian, tractatul *Eruvin* 21:b. Pentru a-l înțelege, trebuie să cunoaștem contextul. Pagina tratează una din marile probleme ale evreilor credincioși – faptul că importanța tuturor *mitvot* (obligații) este aceeași, nu există unele obligații mai importante decât altele. De exemplu regula de a lega șiretul pantofului stâng înaintea celui drept este tot atât de importantă ca respectarea regulilor de Șabat. Acest pasaj contrazice părerile extremiștilor, care adaugă interdicții care nu există în Tora. Sunt prezentate ideile marelui înțelept Rav Hisda din sec. III e.n. și adăugirile înțeleptului Raba (sec IV e.n.), amândoi din Babilon. Ei numesc pe acești extremiști *sofrim* (scribi) și bazându-se pe versetul „Fiule, ferește-te de a face multe cărți” (Eclesiastul 12:12). Pe baza aceasta Raba spune „Ferește-te de zicerile scribilor, mai mult decât de zicerile din Tora, fiindcă în Tora ai și da și nu, pe când la scribi sunt doar interdicții și oricine nu le respectă este condamnat la moarte. Și dacă sunt adevărate, de ce oare nu apar în Tora?”.

Și ce face Hasdeu? În primul rând traducerea lui este opusul originalului ebraic: „Fiule, bagă în seamă mai mult vorbele rabinilor, decât scriptura”. În original nu este vorba deloc de rabini. Nu numai că el a întors traducerea pe dos, ci a omis o jumătate din frază, cea care conține explicația. Așa s-ar putea falsifica și Noul Testament de la un capăt la altul!

Să luăm încă un exemplu, aflat în pag. 9-10. Citatul fiind prea lung, îl rezum. Ideea este că Moise poruncește și rabinii execută. El spune că Moise a spus în Biblie: „Dumnezeu vă poruncește a vă veseli la sărbătorile voastre”. Nu știu la ce verset se referea, poate la Deuteronom 16:14, poate la 26:11 și poate la altul. Până aici este corect. După spusele lui, în Talmud scrie că Moise poruncește să beți, să mâncați, să vă îndrăgostiți. Sursa lui este cartea *Înfruntarea jidovilor*, apărută la Iași în 1806.

Să vedem ce scrie în Talmud, tractatul *Pesahim* 109:a: „Ne-au învățat înțelepții „omul este obligat să-i înveselească pe fiii lui și pe semenii casei după cum scrie „Și te-ai înveselit de sărbătoarea ta” (Deuteronom 16:14). Cu ce îi înveselește? Cu vinul. Rabi Iehuda spune: bărbații cu ce le place și femeile cu ce le place. Bărbații cu vinul și femeile cu ce? În Babilon cu haine colorate, în Ereț Israel cu haine de în călcat. Învățătura lui Rabi Iehuda ben Batira care spune: când Templul mai exista, toată veselia era în carne, fiindcă scrie „Și să jertfești jertfe de pace și să mănânci acolo și să te bucuri înaintea Domnului tău.” (Deuteronom 27:7). Iar acum, când Templul nu mai există, veselia este în vin, fiindcă scrie „Și vinul înveselește inima omului” (Psalmi 104:15)”.

Acesta este textul integral, tradus cu exactitate, din care se vede și stilul literar al Talmudului. Moise nu este amintit deloc și nici vorbă de dragoste. Dacă în Talmud se vorbește de peste 150 de ori despre veselie, nicăieri nu este vreo referință la dragoste. Se vede clar falsificarea sofisticată, puțin adevăr cu multe minciuni și invenții. Așa reușesc acei intelectuali să se convingă pe sine și pe alții de lucruri neadevărate. Nu știu de ce se leagă tocmai de Talmud, care este o literatură închisă într-un fel, intimă, a evreilor credincioși, care i-a ținut împreună în cei peste o mie cinci sute de ani de exod.

* * *

În primul rând trebuie să precizez că nu cred că românii sunt un popor antisemit și articolul l-am scris nu despre

români ca atare, ci despre modul subtil de a falsifica scrierile evreilor în general. Am luat ca exemplu o carte pe care o posed în original. Am găsit încă un articol, nesemnlat, care tratează problema în mod asemănător, doar cu alte exemple.

Dar există și multe site-uri cu exemple eronate din Talmud. Cine caută „Talmudul” pe Google le va găsi cu zecile, cum ar fi:

<https://www.facebook.com/406909926043257/posts/877188159015429/>

Articolul a apărut în revista „Baabel”, Martie 2021